

[Landbrugsministeren.]

der er tvivlsomt, da hvilke Betingelser de vil opstille for at tage dem med; de paagældende kan saa lade være med at gaa med, hvis de vil. Jeg advarer meget stærkt mod, at vi fra Lovgivningsmagtens Side skulde blande os ind i, hvem der skal tages med og hvem ikke, for den Dag vi gør det, er det os, der har Ansvaret, naar det gaar galt; vi kan ikke kræve, at det solidariske Ansvar skal opfyldes, naar det er os, der tager Bestemmelserne, det maa vi overlade til Foreningerne selv.

Jeg ved meget vel, at de, der ikke bliver optaget, betragter det ikke blot som en økonomisk Ulykke, men ogsaa tidt betragter det som noget, der virker nedsættende for deres Anseelse. Det er beklageligt, og det er nu ikke altid rigtigt; jeg mener slet ikke, at man kan drage den Slutning, at der er noget nedsættende heri. Men det kan heller ikke nytte, hver Gang en Mand, hvad enten det er med Rette eller med Urette, er blevet nægtet Optagelse i en Driftslaaneforening, da at sige her i Tinget: Kan det lade sig gøre at foretage en saadan Nægtelse, skal det ikke begrundes overfor en eller anden Myndighed, hvorfor det er blevet ham nægtet? Dertil siger jeg: Nej, det skal det ikke, det er et Forhold, som vi ikke bør blande os i, og jeg gentager: Den Dag, vi blander os ind i det og vil have Bestemelsesret der, kan vi ikke længere kræve, at de skal paatage sig det solidariske Ansvar, som vi nu kræver at de helt og fuldt skal have overfor hinanden.

Jeg tror med disse Bemærkninger at have besvaret de Spørgsmaal, som er stillet, og jeg skal blot sige, at hvis man ønsker en Udvalgsbehandling af dette Forslag, som jo i øvrigt er meget let overskueligt, saa kan jeg naturligvis ikke modsætte mig det, men jeg vil dog udtale Haabet om, at det maa blive en yderst kort Udvalgsbehandling; thi jeg gentager, uden at jeg dog her er i Stand til at oplyse Tallet paa oprettede Laaneforeninger, der endnu ikke har faaet tilstaaet Laan, at der er et Antal Ansøgninger, der ligger og venter paa den her omhandlede Bevilling fra Rigsdagens Side. Og selv om Partiernes ærede Ordførere ikke — og det beklager jeg — ganske klart har givet Udtryk for, hvorvidt de vil støtte denne Laanebevillings Forhøjelse eller ikke, saa haaber jeg dog, at Resultatet af deres Overvejelser maa blive det, at de giver deres Ja, saaledes at det bliver 12 Mill. Kr. i Stedet for 6 Mill. Kr., der i Fremtiden kan udlaanes til Driftslaaneforeningerne.

Kr. Kristensen: Jeg havde oprigtigt talt ikke regnet med, at der skulde blive nogen længere Forhandling om dette lille Lovforslag, for det var en udtrykkelig Forsudsætning i Fjor, da Lovforslaget om Oprettelse af Driftslaaneforeninger var til Behandling, at hvis Pengene ikke slog til, vilde man være villig til at bevilge yderligere Beløb. Det er jo rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister har udtalt, at det var fuldkommen Gætteværk, hvor mange Penge der kunde blive Brug for.

Naturligvis var jeg klar over, at de forskellige Partiers Ordførere, som i Fjor vilde reducere Forslagets Betydning til ingenting, ikke vilde komme op og indrømme, at de havde taget grundigt fejl; det var for meget forlangt, og det havde jeg heller ikke ventet af dem. Jeg skal dog indrømme, at det ærede Medlem Hr. Bording tog det med et vist Humør og havde regnet ud, at dette egentlig var det samme, som Socialdemokraterne allerede for to Aar siden havde foreslaaet. Nu synes jeg rigtignok, at der er en ret væsentlig Forskel, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, for den højtærede Landbrugsminister har allerede omtalt den ret væsentlige Forskel, der var mellem det, Socialdemokraterne foreslog, og det, som dette gaar ud paa. Det ærede Medlem var ogsaa meget forsigtig. Vi har jo, sagde det ærede Medlem, fra socialdemokratisk Side foreslaaet Laan, og saa lige saa sagte: Tilskud. Men her er ikke Tale om Tilskud i dette Forslag.

Men kan man sige om det ærede Medlem Hr. Bording, at han tog det med et vist Humør, saa kan man absolut ikke sige det om det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen; han tog det ikke med Humør. Vi fik en lang Begrædelsestale om de uheldige Forhold indenfor Landbruget. Maa jeg hertil sige, at jeg synes ikke, det tjener noget som helst fornøftigt Formaal stadig væk at staa og tale om den Slags Ting. Det er jo rigtigt nok, at der er vanskelige Forhold for Landbruget som for Erhvervslivet i det hele taget, men det bliver ikke bedre ved, at vi staa og jamrer over det, tværtimod. Men jeg forstaa jo godt nok, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen havde regnet med, at det var ham, der skulde komme til at redde Landbruget ved sine Forslag om Toldbeskyttelse og aktiv Erhvervspolitik, og hvad de nu hedder. Og at det glippede, og Landmændene ikke vilde gaa ind for denne Opfattelse, kan jeg godt forstaa kan være Grundlaget for en vis Bitterhed. Men det er der ikke noget at gøre ved, og jeg anser det